

25529

Mag. St. Dr.

P

22/900

1900. IV, 224.

50 kóp.

Witanie, oraz y powinszowanie

STANU MALZENSKIEGO.

I ASNIE OSWIECONEGO XIESTWA

Jego Mości Pána

SAMVELA KORECKIEGO

XIAZECIA NA KORCV.

Takze

Jey Mości Pánicy /

MARYANNY

PANIEY WISLICKIEY.

Teraz

XIEŻNY KORECKIEY.

Ná przenośinách.

W Korcu w Kościele Oycow Fráncijskanow, przez Xieźd
Márká Korona, Doktorá Pisma świętego imieniem
y Zakonu, z Káthedry pokazáne.

Hist. pol. 9232

G. R. BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
CRACOVIA

25529.1

W I T A N I E.

Iże Plutarchus (Jasnie Oswiecone Miłosierwe Xięstwo / Słuchacze w Chrystusie vmiłowani.) o Alexandrze wielkim/do ktorego przyszedł ieden Curfor / y stano wszy przed nim/ tak się był zapomniat / że y słowa iednego wymowić niemogł / ktorymby go mogł był

*Plutar: in
Aposit: Re-
gum.*

pozdrowić. Co Alexander widząc odpowiedział: Fortē Homerus resuscitatus est. Jákoby chciał rzec: do takowych wysokich godności szczęście moje przyszło / że żaden się nie znayduie / ktoryby doskonale ono wypowiedzieć mogł / chyba żeby Homerus sam zmartwychstał: O takto szczęśliwych WW. MII. Jasnie Oswiecone Xięstwo dnia dzisieyszego widze / ktorych wysokosc y godnosć / y szczęście / ktore WW. MII. moich Miłosierwych Pánow dnia dzisieyszego podkátło / wypowiedzieć rzecz zdá mi się niepodobna / ále potrzebáby iákiego wysmienitego Oratora / Poety / álbo Historyka / ktoryby one dostatecznie opisáne y wymowić mogł / á osobliwie takowa staro / ktora od samego Boga zálecona jest: In tribus placitum est Spiritui meo, quæ sunt prolata Deo & hominibus: Concordia fratrum, Amor proximorum, Vir & mulier bene sibi consentientes. O iákoby się nam dnia dzisieyszego wshytkim cieszyć y winszować należało / widząc teraz o Jasnie Oswiecone Xięstwo przyrodzenia y Oczyszny potrzeba w WW. MII. wykonána / osobliwie tych czasow / ktorych śmierć záwisła zá niepoietym Bogá naywyższego Dekretem / pogárdziwszy żywotem ludzi podłych / obuszła się ná wielkie Fámilie Xięzat y podpory Rzeczypos-

Eccle: 28.

spolitey/ oplákiwalismy niebiosá modlitwámi nássemi / áz
 by Domy y Gámile zacne w swiáctosci osteroctnie przy
 stoynym Sakrámentu swietego Máżenstwem oswiecone
 byly/ y wielka klaste krwie zelazem pogániná rozlaney/ tym
 Máżenstwá sposobem s. nágrodzily. Mamy sie zápras
 wde ciebszyé/ weselié / y tobie Jásnie Oswiecone Milosciá
 we Xiástwo winsowác / przypátruiaoc sie tobie Jásnie Os
 swiecone Milosciwe Xiáze w enoty wysokie przybranes
 mu / ták Zacnego y wysokiego Domu Oblubienice sobie
 bioracemu / á tym ieszcze lepiey / że z obudwu stron ie t co
 chwalié/ y z czego sie ciebszyé/ ták iz moge rzec: Voluisti Illu
 strissime Sponsa apte nubere, nuphisti pari. Piec tedy rzes
 ezy náyduie sie w Máżenstwie swietym/ z ktorych potrzez
 ba sie nam wssytkim ciebszyé/ y W W. M M. Jásnie Oswies
 cone M. X. winsowác. Naprzod: Wiecznosć pánowá
 nia: Powtore oboiey Gámiley porównánie. Potrzeicie /
 Dwuch Domow chwalebne spoienie. Poczwarte/ nieprzy
 iázní / iesliby ktore byly / poiednánie. Náoskáték w Po
 tomkách po zesciu Rodzicow z tego swiátá wiekuisze niez
 zápomnienie: to wssytko przytym Jásnie Oswieconego
 Xiástwa przy witaniu y winsowaniu trocko pokáza.

Co sie tyeze pierwszego Punktu / Swiata y zdrowa rás
 Cda Sakrámentu Máżenstwa s. ktory lubo to dobro
 wolnie wssyscy przyimuis: Xiázetom iednáń y wielkim
 Stanom niecytko dobrowolne / ále y potrzebne iest / ták
 wzgledem rzadow y Pánowánia/ álbowiem in Principem
 omnium oculi iniciuntur, powiedzial Cicero: y dla tego
 bylo práwo postanowione apud Lidos, iesliby Xiáze
 vmário zostáwiwszy potomká dorostlego/ y do Pánowánia
 sposobnego: Non prius ad Regni gubernationem admit
 teretur, quam vxorem duxisset. A dla tego powiedzial
 Diemar: 3. ieden Philosoph: Vae populis, quibus regnandi spes in
 subsecu-

Cic: de Offi-
 cijs 2.

Diemar: 3.

subsecutura Dominorum prole non relinquitur. Częśćio
y dla życia poćciwego / álbowiem integritas praesidentiu
salus est subditorum. Nunquam turpior libidinis amor
quam cum se honorato miscuit. Powtore co sie tyeze
oboiey pići porownania. Piše Plutarchus / że ludzie po
wielkiey części do Matzeństwa przystępnio dla dwóch
przyczyn/ábo dla ozdoby człowiecey/ ábo dla bogactwa /
y dla tego Bog wsechmocny wprzod niżeli komu miał
dąć żonę / vpátrował w nich podobieństwo y porowna-
nie / iáko mamy przykład o Matzeństwie w Káiu wczy-
nionym: Adæ verò non inveniatur similis eius. Y dla
tego Bog chce towarzyszá mu náleść podobnego / Tulit
vnam de costis eius, t& ædificavit illam in mulierem, y
chciał aby byli sobie podobne / nieytłko ná Ciele / Hoc
nunc os de ossibus meis: ná duszy / Erunt duo in Carne
vna, ále też y náimieniu/ vocabitur Virago, quia de Vi-
ro sumpta est.

Fulgen: 2.
Plutar: opu:
de coniug:
præcept:

Genesis 2.

Takowe podobieństwo y porownanie ia widzę mie-
dzy WW. III. Jásnie Oświecone Xiastwo / y przy-
dzie mi one słowa mówić /ktore in Sabelico czytamy/ gdy
ieden Orator chce wystawić godność Philipá Krolá
Mácedońskiego /ktore godności widząc że przechodziły
się tego / rzekł: Ego taceo Philippe tuas laudes, Au-
gustum fontem vnde deriuntur tua regna, Leges qui-
bus Regnum tuum firmasti; arma quibus viuos in
bello armasti, sanguinem effusum inimicos victos, vi-
ctoriarum palmas. &c. Omnia hæc breuibus concludo
& dico. Hoc vnum dixisse sufficiat, Filium te habuisse
Alexandrum. Jásnie Oświecone Mitostliwe Xiaste/ iá-
ko nieogárnione y niewymowne jest wysókich Cnot wá-
Bey Xiáżecey M. zródło / álbowiem gdy sie przypátruie
Sámilicy od ták wielu Xiáżet Litewskich pochodzącey/któ-
ro sie

Ex Sabelico

ra sie rownass Monárchom Krolestwa Polskiego / wšy-
 tlich Przodkow twoich znamienite sprawy / wšytko do
 kupy zebrałszy / Hoc vnum mihi dixisse sufficiat te proce-
 disse, od Dmítřa Butáwa Syná Olgierdowego Książcá
 Wielkiego Książcá Litewskiego / Hoc vnum mihi dixisse
 sufficiat te habuisse Adauum Fedorium Iwanouicz Książcá
 Korcekiego / ktory przez wšytek czas żywota swoies-
 go ná Woynách dla Rzeczypospolitey znamienite Kunštry
 wyprawował / przeto też od Zygmunta Pierwszego w
 Roku 1250. zá prace swoie y zasługi Zamek Targowice
 pod Luckiem z kilkunastá wsi otrzymał in perpetuá ha-
 reditatem. Hoc mihi dixisse sufficiat te habuisse Prás-
 dziádá Boguša Fedorowiczá Książcá Korcekiego Wo-
 iewode Wołyńskiego / Luckiego / Winnickiego / Brács-
 wskiego / Dzitomierskiego Staroste / ktory ná Woynách
 palen zwycięstw otrzymawłszy / od Zygmunta Augusta Kro-
 lá Polskiego był pochwalony. Hoc mihi vnum dixisse
 sufficiat te habuisse Dziádá Joáchimá Boguša Książcá
 Korcekiego Woiewodzicá Wołyńskiego / ktory będąc od
 Opieki Janá Chotkiewicza wwołniony / Woien kilka do
 Moskwy y do Tatar szczęśliwie odpráwiłszy / w stan Mat-
 żeński wziął sobie Anne Corke Janá Chotkiewiczá / Opie-
 kúná swego / z ktora spłodził Samuelá Srylá wášey Książ-
 ceczey Mosć / onego mowie Samuela Książcá Korcekiego /
 ktory w młodości lat swoich wyćwiczyłszy sie w Eu-
 dzych Ziemiách obyczájow y spraw Rycerskich iáko ieden
 Achilles Obraz żywy przodkow swoich wšytkiemu swiá-
 tu oświádeczył / ktorego síly y przewagi doznali Tátarzy /
 Moskwićin / Turczyn / Wołosyn : dla czego Zigmunt
 erzeci Krol Polski vpátruiąc Nástwo iego / przeciwko Ces-
 fázrowi Turckiemu tákowým listem záciagnął go w ten
 sposób: Instat bellum Turcicum, dum & Oruinquius Le-
 gatus

y powinszowanie.

157

gatus noster Constantinopoli spernitur, literæ nostræ contemnuntur, pacta fraude celantur. Et quoniam Magnificentia tua virtus & fortitudo, quam toto pectore & prompto nobis & Reipublicæ multoties obtulit. Maxime nota est paratam esse ad bellum volumus, & presentibus inuitamus. Quapropter ab omnibus impedimentis iurium eximimus, quando quidem cohortes nostra voluntate & consensu ad tuendos Regni & Reipublicæ fines deduces. Data. 1619.

Przypominam y drugi list Stanisława Żółkiewskiego Hermana Wielkiego Koronnego / którym zaprasza go przeciwko buntom Kozackim. Oddało to Xiążę Oyczyźnie y Krolowi co przynależało / iako Xiążęciu w starwie kwintacemu / oddał zaprawde co przynależało Bogu y Kosciolowi iego / Krolowi y Rzeczypospolitey / dla ktorey zdrowie swoje kładac przeciwko Skinderbasy / y Tatarom po wielkroć wojuac / y zwycięstwo otrzymawiac / na ostatek w więzieniu Tureckim zabity / nieśmiertelna sława Domowi swemu zostawił: Hoc mihi vnum dixisse sufficiat te habuisse Patre Carolum Olgierdowicz, ex loahimo Boguszowicz, & Anna Filia Ioannis Chotkiewicz Kastellana Wileńskiego / Zmudzkiego / Bownińskiego Starosty / Marszałka Lit. Administratora y Hermana Woyska Inflackiego Corti. Ociec też W. X. M. aby dostojnaley nietylko iako Żolnierz / ale y Xiążę w rzeczach Rycerskich przeżrzal sie / do Jnderlandu poiechal / gdzie od Krola Szwedzkiego w drodze zachwycony / niewinnie pięć lat więzienie cierpiat / Bedy przyiawşy słubna wiara Ratcholicka na odmiane Pontusa / ktory w Polsce w więzieniu byl / Karol Xiążę Korcekie uwolmiony byl. Wrociwszy sie do Domu przeciwko Osmanowi Woysko niemiale brojniac Oyczyznie stawił / Lisowczyki ludzkie swawolne pogromił

T

gromił

gromił y vstromił : w stan Małżeński Anna Potocka
 Jedziesią Kástellaná Kámiennieckiego Corte poiał : Hoc
 mihi vnum dixisse sufficiat te accepisse sponsam N. Her-
 molai Ligeza Regni Thesaurarij Supremi Filiam, o ktorey
 moze mówić one słowá Piśmá świętego. Sicut Sol
 oriens mundo in altissimis Dei, ita mulieris bonæ speci-
 es in Ornamentum Domus eius. Kto się przypátrzyé
 chce światłości Oświeconego Domostwa Ligezow / obas-
 czy tu żywe retrácty Olbrzymow onych / ktorz Marte & ar-
ze Rzeczpospolita od lat sześćset dziewiętnastu wspiera-
 li / poczynszy od Stawiszw aż do dzisieyszego dnia / obas-
 czy każdy Jana Ligeze Woiewode Leczyckiego / Stáni-
skawá Ligeze Woiewode Leczyckiego / Szczesnego Ligeze
Arceybiskupa Lwowskiego / Nikolaiá Ligeze Kástellaná
Wislickiego / Stániškawá Ligeze Kástellaná Żarnowskie-
go / N. Ligeze Kástellaná Sedomierstkiego / Hermolás
usá Ligeze Podskarbiiego Koronnego / ktorego Corte
wáshę Królewey Moscy za Oblubienicá od Bogá rowná ro-
wnemu ieśt dána / Oblubienicá mowia w leciech kwis-
nioca w rozumie / y w inšych Cnotách nie vboga. Má-
lowá Poetowie Amálthea cum Cornu copia, tákoby
z nowe pierśia / z ktorey miásto mleka wšytko dobro pocho-
dziło / z tákowym napisem : non est inopia, á to dał iey
 był Jowisz záwodzięzátac iey dobrodzięstwo / że go wy-
chowáta / lubo to v Poetow zá Bayke bydž može / ma ieś
dnáť prawde v Proroká / á lbowiem Job trzećiey Corce swo-
iey dał był imie Cornustibi, siedm dziesiąt Tłumáczow
y Nicetá czytáto nomen Tertia Cornu Amaltheæ, przez
co rozumieia że tá Cortá Jobowá była tákowey piękno-
ści / y przyiemności / ták is nie wštydał się Job chwa-
lić się przed wšytkim światem / z Cortek swoich. Non sunt
 inuenta mulieres speciosæ sicut Filia Job in vniuersa
 terra.

Laetantius
 lib: 1.

Diod: lib: 4.

y powinšowanie.

terra. Bez pochlebstwa mówiac: Jásnie Oświecona
 Kieźno / przypráwił wászey Kieźcey Mości Bog iáko ies
 dney Amálehey pierśi wśelákiego dobrá y obfiteści / kto
 ra wásá Kieźca Mośe prowadzi z przodkow y z Doma
 Oycá swoięgo / ták iź Kieźe J. Mośe moźe mówić:
 Venerunt mihi omnia bona cum illa, & innumerabilis
 honestas per manus illius: Záczyńm mamy sie wśyscy
 z czego ciešyć / y czego winšowác / pátrzao ná tákowe po
 dobieńštwo / y porównánie Domow Kieźot Koreckich /
 y Ligęzow.

Co sie tyče tych Domow Chwalebneho spoienia pó
 wiedział Lactantius: seruata inuicem fide in diu-
 am facere Caritatem. Przeto między náyślawniešym to-
 wáryštwem / y ná tym świecie złączeniem niemáš wis-
 kšey miłości iáko w Małżeńštwie świętych / álbowiem
 dzielna y spánialá Małžonká / Molestias Marito quibus
 affligitur abstergit, & obsequia quibus refociletur præ-
 stat, powiedział Márcus Aurelius Cezarz. Lubo to ięś
 sílá przyiációl y powinnych ktorzy nas miłuió / poczeká
 wśy troche / áź nas nienáwiedza / iesli nas obecnych miłuió
 to / niewidzocemi gárdzo / iesli nas błogóšláwia / tedy zło-
 śćio obráźáio / w śczęściu nástrápio / á w nieśczęściu opu-
 śćáio / co sie nigdy nienáydnie między Stadlem Małżeń-
 štwá swiętego / y owšem nie ma sie nic náydowác w
 Małžonku / coby bylo náđ obyczay Małžonki / áni teź w
 Małžonce / coby bylo náđ obyczay Mažá / y dla tego w
 Rzymiánow byl ten obyczay / gdy Oblubienice prowá-
 dzono do Domu Małžonká / zwyklá byla mówić te słowá:
 Tu Caius & ego Caia, iáko by pokázuio: iesli ty Pan /
 tedy y ia Páni / á iesli ia Páni / tedyš ty Pan oboie śóbie
 roroni. Lecz y Dawid swięty teź twierdzi mówiac:
 Sicut oculi seruatorum in manibus Dominorum suorum,

Lakt: lib: 3o
 Cap: 20.

y zaraz przydzie: Et sicut oculi ancillae in manibus Do-
 minae iuae, pokazuiac we wszytkim ziednoczenie Mat-
 szonka z Matzonka / tak iz iesli Pan ma slugi / ma tez miec
 y Páni. Owo zgotá. takowa milosć Bog chciał miec w
 Matzeństwie swietym / iakowey pod Słońcem nálesć nie
 moze / á co wiekša / że Bog potrzebuie milosći po czto-
 wieku takowey / że też co kolwiek iest / y co kolwiek ma czto-
 wiek w sobie wszytko z milosći przeciwko Bogu ofiarowác
 ma. Iá przećie iednak Bog wszechmocny wymiuc sobie
 tey milosći / Ktora ienku ma bydź / dáie tym ktorzy w Mat-
 zzeństwie swietym mieszká / á żeby to prrwardá bylá / po-
 słucháy Páwla swietego. co mowi: Qui cum vxore est,
 cogitat quae sunt mundi, quomodo placeat vxori, & di-
 uilus est. Nie bez przyczyny Medrzec powiedzial rádzoć
 Koźdemu Corki máiacemu / áby dobrze wpátrowáli ko-
 muby w Matzeństwo Corke swoje dáli / y mowi: Trade
 Filiam, & grande opus feceris. Ale rzeczećie komuś
 takiemu: Homini senlato da illam. Mamy piekny przy-
 kład o Themistoklesie / ktory máiac Corke ná wydaniu / y
 rádžil sia zá kogoby ia miał dáć / iesli zá bogátého / álbo
 madrego / przyšedł iednak do takowey resoluciey / y
 rzekł: Malo hominem qui pecuniam egeat, quam pecu-
 nia quae homine. Záprawde przy dzisieyszey tey okáziey
 Jáśnie Oświeconego: Xieştwa nie widze áby ná tych
 dwuch rzeczách swántowác co miało / iest álbowiem y
 czlowiek / sa y pieniądze / záczyni musze mowić one slo-
 wá co ieden powiedzial / nie mogąc sie náchwalić iedney
 Osoby zacney: Nec enim scio quid amplius dicere neces-
 se sit, toż y mnie przydzie mowić Jáśnie Oświecona
 Xieźno / Vir tuus Samuel Korecki, nec enim scio quid
 amplius dicere necesse sit.

Co sie tycze Cwartertego Dobrodzieystwa Matzeństwa
 poiedná.

Corint: 1.

Cap: 7.

Ecclesi: 7.

y powinnowanie.

157

poiednania nieprzyjaźni. Siła onych Philosophow sta-
rych / ktorzy tak wiele czasu myslac y pisac we dnie y w
noocy strawili / choc naleśc sposob takowy ktorymby nie
przyjaźności y gniewy między ludem poiednane były /
z ktorych iedni powiedzieli dlugosc czasu / pokazuioc ze
zapamiętanie za przedłużeniem czasu wszystko idzie : Dies
vulnerat, dies medetur, powiedział Petrarcha : Dru-
dzy powiedzieli pokazanie szkodliwosci y podarunkow /
rozumieoc iako pospolicie mowia / pieniądze czego nie
przemoga : Pecunia cunctas difficultates sunt peruia au-
roꝝ solent adamantine, etiam fores perfringi. A Dru-
gi powiedział : Speciosis iniuria beneficijs vincuntur,
quam mutui odij pertinatia pensetur. Druddy zaś po-
wiedzieli ludzi Madrych / ktorzyby między nienawistnemi
pokoy czynili. Zaprawde wyliczywszy wszystkie sposoby
iednania / ktoreby tylko były na świecie nie masz sposobu
lascniyszego y skuteczniyszego / iako Malzeństwo swiete.
Co prośe moglo bydz glowniyszego do zascia przeciwno-
go y wiekuiśte / y nieprzyjaźni / iako ona zwada między
Bogiem a człowiekiem / dla grzechu pierwszego rodzica nas-
zego / ktora nieprzyjaźni nigdyby nie była poiednana /
gdyby ono niebieskie złączenie Malzeństwa Bostiego
z natura ludzka nie stanelo / nisi verbum dignaretur. Ca-
ro fieri, nulla posset Caro saluari. Niezawadzci przypo-
mniec ons nienawisc okrutna / ktora była między Julis-
uszem y Pompeiuszem wielkim / albowiem pokoi między
nimi trwalo powinowactwo / tak dlugo między soba
spoleczna przyjaźni trzymali / lecz skoro sie rozpoinowac
cieli / wielkie Woyny y rozlewania krwi z obudwuch stron
bywały / aż iednego czasu Rzymianie nalapawšy Paniel-
nek na polu Sabencytkow / a obawiaic sie aby przez to
do zguby nie przyszlo Rzymianom / albo Sabencytkom / kto-

Petrarcha 5.
senil. 6.

Apulensis
lib : 9.

Valerius
Maxi: 4. 2.

Leo Epist:
97.

rzy iuz sie byli gotowali mścić krzywdy y slawy Corek swo-
ich / Rzymianie w stan Matzeński sobie ich poslubili /
á tak one wojenne zamysly za okazy Matzeństwa byly
wspokoione / pięknie to wystawia Fulgentius mowiac :
O conjunctio sine sordibus facta, ubi Maritus sermo est,
& vxor auricula, iakoby rzekl / piękna tam zgodá / y pokoy /
tedy Moż mowi / á Matzonká sis nie sprzeciwí : Deus
in ipsis sponsalibus gaudijs relaxat, quicquid eū offende-
rat mundus. powiedzial Augustyn swiasty.

Fulgentius
De laudibus
Mariae
August: ser:
De tem: 22.
Pitagoras.

Co sie tycze Piatego Dobrodziejstwa Matzeństwa
swiatego / że w potomkach wielkista pamieć zostawa.
Pise Pitagoras: Quando Pater ex hac vita discedens
Filium heredem in domo sua relinquit, non potest dici
senex mori, sed in Filio repuerascere: A dla tego powie-

D. Ambro.
Luca 1.
Valerianus
Max: 8. 15.

dzial Ambrozy swiasty: Non mediocre munus est Dei,
dare liberos propagatores generis, successionis hære-
des. Toż mowi Valerius Maximus: Nulla est tanta hu-
militas quæ dulcedine gloriae non tangatur. Ponieważ
Synowie nieczystego loża / nec in bello fortes, nec in
fide stabiles, nec honorabiles, hominibus, nec Deo
amabiles, powiedzial Bonifacius Tholosensis: takowi
iako z grzechem sie rodza / tak tez z wielko biedo wychowani
bywáto.

Bonifacius
Tholosensis
14. Reip: 1.

Te tedy sa beneficia Matzeństwa swiatego / ktore ia
dnia dzisiejsze w W. M. Jásnie Oswiecone Kiasstwo
opatruje / y iásnym okiem widze / z takowych dárow nie-
biestich ciebie sis y imieniem Conwentu tego Kiaszcego
W. M. Jásnie Oswiecone Kiasstwo iako Fundáto-
rom winisui. Byla za dawnych czasow v Rzymian Stá-
tua iedná / ktora zwáli Cibellis ná wybor nadobna / y
názywano ja Mater omnium Deorum, ktorey Rzymia-
nie chcieli byli Kosciol zbudowát / wedlug ioy wielko-
sci przys

y powinowanie.

159

ści przystoyney / a tym czasem pokiby Kościoła tego
nie zbudowali, oddali ja Publico Scipioni, który ja na
pálacu w swoich pokojach chował. Widze tu iuż nie w
Rzymie / ale w Korcu Kiożeczym Miesíce wysmienity
Obraz Jásnie Oswieconey Kiożny N. Koreckey / kto-
ry dawno Kościol jest iey zbudowany. w Krolestwie
niebieskim / iednak na długowieczne a szczęśliwe Páno-
wanie polecona jest iuż nie Publiufowi Scípionowi ;
ale tobie Jásnie Oswiecone Kioże / na Pálac do Poko-
jow twoich / Pars bona, Mulier bona, dabitur viro
pro factis bonis. y ná inšym mieyscu : sicut Sol oriens
mundo in altissimis Dei, ita mulieris bonæ species in or-
namentum domus eius. O záprawde Domus & diui-
tia dantur a Parentibus, a Domino autem proprie
vxor prudens. Takowemu Stadiu dáie blogośláwień-
stwo Dawid Krol światy : Beati omnes qui timent Do-
minum, qui ambulant in vijs eius, Żydowski text czyta
sie / Beatitudines timentis Dominum, t. Koby chćiał rzec z
Beatus in mundo isto & bene tibi erit in venturo, tlu
máczy Augustyn światy : Ale prośe co to zá blogoślá-
wieństwo / ktore służe Matzeństwu / dokłáda Prorok
światy : Vxor tua sicut vitis abundans in lateribus do-
mus tuæ, átoż iedno blogośláwieństwo. Filij tui sicut
nouella Oliuarum in circuitu mensæ tuæ, átoż drugie
blogośláwieństwo. Ale pytam ja ćiebie o Dawidzie Kro-
lu światy / pierwsze blogośláwieństwo / Vxor tua sicut
vitis abundans in lateribus domus tuæ, moćeć ná to po-
zwolić y podpisać sie / ale ná to drugie / Filij tui sicut
nouella oliuarum in circuitu mensæ tuæ, rzec mi sie
zda niepodobna / aby máćicá winna / a ieszcze w domu ledy
słońce nie dochodzi z siebie podać miáta gálości Oliwne ?
Odpowiada ná to Prorok światy / że Matzonka lubo ja-
wá jest

Eccles: 26.

Prov: 1. 19.

Psal: 127.

Witanie y powinszowanie.

nia jest w Domu/ iednak nigdy nie jest bez Słońca/ albo
 wtem Malzonek jest oney Słońcem : In sole posuit ta-
 bernaculum suum, & ipse tanquam sponsus procedens
 de thalamo suo, a że z takowego Stadła tak z maticie
 winney galski Oliwne pochodza / albowiem wshytko

blagosławienstwo Bostie in Vino & Oleo zawie-
 sło / ktorego ia W. M. M. moje Miłościwe

Kiestwo przystym Winszowaniu mocno
 życze / y ná wieki Blagosławia.

Amen.

